

## הזמן הקובע למועד חיוב קריאת המגילה

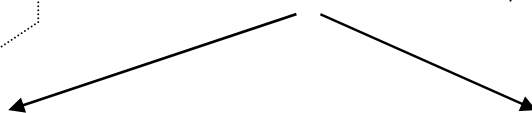
**משנה.** בן עיר שהלך לכרך ובן כרך שהלך לעיר, אם עתיד לחזור למקומו - קורא כמקומו, ואם לאו - קורא עמהן. ומאיכאן קורא אדם את המגילה ויוצא בה ידי חובתו? רבי מאיר אומר: כולה, רבי יהודה אומר: מאיש יהודי. רבי יוסי אומר: מאחר הדברים האלה. **גמרא.** אמר רבא: לא שנו אלא שעתידי לחזור בלילי ארבעה עשר, אבל אין עתיד לחזור בלילי ארבעה עשר - קורא עמהן.

**ע"ז**

**לא שנו.** דבן כרך שהלך לעיר ועתיד לחזור למקומו קורא בחמשה עשר ולא בארבעה עשר: **אלא שעתידי לחזור בליל ארבעה עשר.** אם קודם עמוד השחר ילא מן העיר, הוא דקתני שאינו לריך לקרות עמהן בלילי ארבעה עשר, אף על פי שעודנו שם, הואיל וציוס לא יהיה שם אין זה אפילו פרוז בן יומו: **אבל אין עתיד.** ללאת משם בלילה, להשתא הוי פרוז לאותו יום אף על פי שעתידי לחזור למחר ליום אחד נקרא פרוז, וקורא עמהן בין בלילי ארבעה עשר בין בארבעה עשר. והוא הדין לבן עיר שהלך לכרך, אם עתיד לחזור בלילי חמשה עשר, שלא יהא שם ציוס חמשה עשר לא הוי מוקף ליומו, וקורא בארבעה עשר כחובת מקומו ואף על פי שהוא בכרך, אבל אין עתיד לחזור בלילי חמשה עשר אין לריך לקרותה בארבעה עשר, וממתין וקורא עמהן, אף על פי שסופו לחזור לאחר זמן:

**ע"ז (ע/ב)**

לישנא דהשי"ס משמע דרבא קאי קאי אכולה מתני... ויש ליישב דברי רבא אכולה מתני וכמו שמועיל לבן כרך להיות כבן עיר כשעמד שם ליל ארבעה עשר ומקצת היום שהוא זמן קריאתה של בני העיר וחלה עליו חובת קריאתה כמו כן מועיל לבן עיר שהלך לכרך ועמד שם עד מקצת יום י"ד כיון שבזמן חיוב קריאת בני מקומו אינו עמהם נסתלק מעליו חובת קריאת אנשי מקומו ונכלל עם בני הכרך להתחייב בזמן קריאתה וקרינן ביה מוקף בן יומו כיון שהוא בכרך בזמן קריאת בני עירו ונסתלק מעליו חובת מקומו הקוראים ביום י"ד וקרינן ביה מוקף בן יומו ואף אם יחזור לעירו יקרא ביום ט"ו.



**רא"ש (ג/ב)**

ולא רצה לפרש מלתיה דרבא גם אבן עיר שהלך לכרך דלא מסתבר למימר שאם ישנו בכרך ביום י"ד שחלה עליו חובת קריאת מוקפין וישאר שם יום ט"ו ויקראה עמהם או אף אם יחזור לעירו יקרא בחמשה עשר כיון דעדין לא הגיע זמן קריאת מוקפין למה תחול עליו חובת קריאתה.

**תלמוד ירושלמי מגילה ב/ג**

**(ע"פ הגהת קרבן נתנאל וגנין הש"ס)**

בן עיר שעקר דירתו לילי חמשה עשר נתחייב כאן וכאן, ובן כרך שעקר דירתו בליל חמשה עשר נפטר מיכן ומיכן.

## מה הקריטריון הקובע – מיקום האדם או כוונתו?

**ע"ז (ע/ב)**

הרב אלפס כתב ולא שנו אלא שעתידי לחזור בלילי ארבעה עשר ונתעכב ולא חזר ואשמועינן שהדבר תלוי בכוונתו בשעה שיצא מביתו אם היה בדעתו להיות לילי י"ד בביתו הרי הוא כמקומו אף אם נתעכב שמה.

**ה"צ"ה (ו' ע"א ק"כ ע"פ)**

כתב הר"ף ז"ל בן עיר שהלך לכרך אמר רבא לא שנו אלא שעתידי לחזור בליל י"ד ונתעכב ולא חזר וכו' ולא נתבררו לנו דבריו בזה מאי עתיד ומאי נתעכב אם חזר חזר ואם לא חזר לא חזר ועכוב בזה מאן דכר שמיא.

**א"ח א"א א"א (א"א א"א א"א ק"כ)**

אמנם בודאי טעמא בעי מה ראו חכמים אנשי כנה"ג לשנוי הכא מבכל התורה ולתלות בפרוז ובמוקף בן יומו ולא תלו בישיבת שלשים יום לזה ראוי לשמוע דברי הרב המקשה שליח ציון נ"י, שהוא אמר דהכי הוה מעשה בשעת הנס דהרי בני שושן שהיו אז במקומות אחרים נחו עמהם מאויביהם בי"ד וממקומות אחרים שהיו אז בשושן לא נחו אז עד ט"ו בו ועשו אותו משתה ושמחה וקבעו כן לדורות ודפח"ח: